

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 bani numărul 20

Administrația: Strada Mircea cel Mare No. 33

Abonamentu 10 lei pe an

Complectarea Consiliului Comunal

Am scris o serie de articole, în coloanele acestui ziar, prin care ne sileam a face convingerea celor de sus, că Consiliul actual al comunei Constanța, prin atâtea decizii vedit pătimașe, a compromis multe interese vitale ale comunei.

Am dovedit de la început, noi și alt ziar local de ocazie, că alegerea membrilor ce compun acest consiliu a fost pătată de cele mai îndrăznețe ingerințe, ne cunoscute până acum în Constanța; că toate isprăvile de până acum ale oblaudirei actuale comunale nu sunt de cât un șir prea lung de ineptii și fapte de căpătuială personală, începând de la cei părtași ori interesați în esproprieri și în facerea Canalului de pe strada Cereș, și până la cei cu amânarea pe 4 ani a ratelor de cumpărătoria pământurilor în orașul de sus, și până la cei dintre consilieri cari iau diurne—duble—pentru serviciul pe care sunt incapabili ale presta:—cu toții ducând comuna la ruina financiară de care suferă acum.

Am spus lucrurilor pe adevăratul lor nume, precizând tot-de-una, și citând nume lângă fapte, spre a nu se zice că facem numai opoziție cu ori-ce preț biruitorilor din ballotagiul de la 11 Martie anul trecut. Avem temeiul să credem că convingerea orașului e făcută de mult: nici odată Comuna Constanța n'a fost mai batjocorită ca în timpul când i s'a impus să aleagă ca conducători oa-

menii fără nici un trecut și cari n'aū nici o legătură materială cu orașul, poate nici cu restul țerei, după o vârstă de om trecută deja.

Guvernele centrale au făcut, de câtă-va vreme încoace, din primăria Constănel o chestie de strict atribut ministerial. Nu le-am adus din aceasta o invinuire prea mare, fiind-că eram sătui de clicile locale și isprăvile lor.—Nădăjduiam că domnii miniștrii de pe vremuri vor îngriji cât mai bine de interesele acestei provincii, lipsită de ori-ce altă ocrotire, dar ne-am înșelat amar.

Guvernul actual a avut toate înlesnirile și tot timpul material necesar să culégă impresiunile locale asupra administratorilor actuali ai Metropolei Dobrogei și să facă toate constatările necesare, spre a ști ce are de făcut. D-l Ministru de interne a și luat deja rezoluția ce comportă împrejurările, și dar nu e nevoie să mai insistăm în toate lungile noastre cercetări privitoare la netrebnițiile săvârșite la comună de mai bine de un an de zile.

Soluțiunea aleasă de d-l ministru este întregirea consiliului prin alegere suplimentară, ce va avea loc la 13 ale lunii viitoare.

Noi am cerut disolvarea, pe motive de acele cari speram că au făcut convingerea tuturor. Guvernul crede altmintrenea, că e mai bine ca consiliul să fie întregit și remaniat. Ne mulțumim și cu atâta de la guvernul actual, întru nimica vinovați de halul de la comună.

Ne aducem aminte că am susținut altă-dată cam același lucru:

să se disolve consiliul, atât de nefericit înjghebat de fostul prefect; iar guvernul, dacă ține cu ori-ce preț să experimenteze deplin capacitatea administrativă a d-lui Polizu-Micșunești, îl poate pune din nou primar. N'am avut triste atunci, cum n'am avut de obicei nici odată în chestiunile pe cari sunt chemați să le resolve în consiliu domnii miniștrii. Se vede că asupra înaltului consiliu să încruceșiază alte interese, de sigur mai mari, decât acele ale unei biete localități oropsite, dela periferie. Neputându-se obtine de la fostul guvern nici această modestă îndreptare, pe lângă atâtea silințe ce ne-am dat în a dovedi incuria complectă a reprezentantei orașului, ajunsă de nesuferit prin schimbarea în August a doi aleși ai guvernului, orașul trebuie să fie acum mulțumit cu cât se face: cu *premenirea consiliului*; nu e cum vrea omul, ci e cum vrea Domnul, zice uă dicătoare românească.

Din parte-ne, suntem mulțumiți și cu această soluțiune dată crizei administrative de la comună, căci e o adevărată criză acolo; mai mulțumiți de cât să fi vedut în capul comunei un alt neofit, cu noi experimente de tămăduire asupra mult, prea mult încercatului nostru oraș.

Avem perfectă încredere în alegerea ce o va face d-l D. Quintescu, prefectul județului, spre a întregi consiliul, fiind-că îl știm cum a alcătuit altă-dată cele-lalte două instituții electice, Consiliul județian și Camera de Comerț; cu tot ce a avut și are județul și orașul mai bun.

F. Grigorescu.

Către Domni Abonați

In două rânduri, de la 1 Aprilie încoace, când expiră cele mai multe abonamente, am rugat pe abonații noștri, din provincie mai cu seamă, să binevoiască a ne achita abonamentele, pe doi și trei ani, rămași în urmă, și n'am primit de cât două răspunsuri pline, și câte-va refuzuri de ziar. Ne-a impresionat destul de trist această tăcere. Una din două: ori mizeria e mare afară, ori ziarul «Constanța» numai este ce trebuie să fie, ce a fost până acuma: aparătorul tuturor și al binelui general.

Dacă mizerie există, ea nu poate fi tocmai așa de mare printre proprietarii și economii de vile, cei mai mulți dintre abonații din sate, ca să nu ne poată plăti câte 20 și 30 lei, de cât i-am așteptat până acum, pe cei doi și trei ani de lipsă; iar dacă ziarul numai răspunde așteptării lor, îi rugăm să ne facă cunoscut, fie pe calea cea mai simplă și nesupărătoare: refuzând ziarul.

Refuzând ziarul, pur și simplu, am scăpa de cheltuiala expedițiunii, rămânând numai cu regretul; căci, nu stă în puterea noastră de a face mai mult, nici nu putem îmbunătăți apariția ziarului, când nimenea nu plătește de 2, 3 și 4 ani de zile.

Rugăm, pentru prima-ora de zece ani de când scoatem foaia, pe domni abonați în întârziere cu plata, să binevoiască a ne trimite sumele ce dădorese, spre a nu mai repeta acest apel: semn de slăbiciune și al abonaților și al redacțiunii, pe care ne-am ferit destul până acuma a'l manifesta în public.

La urma urmelor, e dreptul nostru, și îl vom cere pe toate căile, dar n'ar trebui să ajungem aci, când, poate 90% din abonații de afară ne sunt prieteni personali. Dacă nu pentru prezent, care, recunoaștem, e slab, prin aparițiunea puțin regulată a foiei, cel puțin pentru trecut, când prin stăruințele ce am depus, scăpam pe mulți năpăstuiți de pe drumul Bucureștiului, cu miile de reclamații, că receptorul le lua trei taxe pe același pământ ce foloseau: odată ea prima rată de cumpărătoare, al doilea ea declarații, și al treilea, ea pășunat. Dar acele urite zile, când economii mai plăteau și taxe de pășunat pe vatra satului ori erau cu toții priviți ca străini în Dobrogea, timp în care s'a născut acest ziar, s'a uitat, și nu 50 lei de odată, dar nici câte 10 lei pe an nu mai plătesc acum.

Acum vicața este o idilă în Dobrogea. — N'ar trebui să se uite că «Constanța» a contribuit mult la această fericire câmpenească, fără de care mulți și-ar fi luat lumea în cap;—și că fericirea ca și restrigerea, nu sunt vecinice, ci schimbătoare.

Aducă și bine aminte bunii amici și partizani ai înființării unui ziar în Constanța, cu ori-ce preț, că nu i-a costat mult acest ziar, nici atunci, nici de atunci încoace, și continue a'l susținea. Odată părăsit, e cu greu a mai înființa un altul; sunt atâtea dovezi de această neputință.

Redacțiunea.

Discursul d-lui P. P. CARP

(urmare)

D-lor, ce resurse creați d-v.? D-v. creați resurse de 5.000.000; resursele d-v. de 5.000.000 nu sunt în realitate de cât de 3 jum. milioane.

Vă înșelați dacă credeți cum că urcarea la taxele de transmisiune au să vă dea ceva. Dintâi sunt destul advocați aci în Cameră care știu, ca și mine că din taxa pe moșteniri până acum s'a perceput foarte puțin pentru că toate tribunalele, avind facultatea de a amina plata, o amină pe doi ani, așa în cât din toate taxele trecute nu știu zău dacă s'a perceput a patra sau a cincea parte. Va să zică această resursă pentru anul acesta și pentru anul viitor în mare parte are să ne lipsească.

Taxa de transmitere? Apoi taxa de transmitere cu cât o urcați mai mult, cu atât dă mai puțin. Este ea la octrois sau vamă, unde cu cât urci taxa cu atât încasezi mai puțin, cum s'a întâmplat cu taxa asupra spiritului ridicată de d. general Manu, care cu toată urcarea sa tocmai din cauza urcării, a dat mai puțin de cât dăduse înainte.

Același lucru se va întâmpla și cu taxa aceasta de transmitere, de la care eu cred că nu trebuie să vă așteptați la nici un spor.

Deci d-v, vă aruncați în o situațiune cu siguranță nefavorabilă și ca să vă lămuresc mai bine asupra fisionomiei acestui budget, dați-mi voe să recapitulez puțin.

Dv. din reducerile dv. aveți să fiți obligați la anul să repuneți la loc cel puțin 10 milioane.

Impozitele ce le creați nu au să dea de cât 3 jum. milioane și prin urmare chiar dacă s'ar realiza toate prevederile la încasări aveți să fiți nevoiți să creați la anul resurse pentru 8 milioane.

Acum d-lor, de îndată ce este așa și de îndată ce echilibrul d-stră budgetar nu este de cât un echilibru transitoriu, nu este de cât un echilibru care are să se transforme peste un an în dezecilibru mai mare de cât raportul care este între cifrele ce ați economisit azi și cifrele ce veți fi obligați să le impuneți în budget, ca să acoperiți relele efecte ale falsei economii pe care o faceți dumneavoastră înțelegeți prea bine d-lor, cum că se naște întrebarea dacă vă dați d-tră seama de situațiune.

Aci nu s'ajunge de a critica trecutul, ori ce am putea zice despre trecut, toate recriminările și toate ieremedialele, toate acuzațiunile cari am putut să ni le aruncăm unii altora, nu au absolut nici o valoare. Acestea sunt, este un mod—cam femeesc și nu are nimic bărbătesc; căci bărbatul adevărat nu ieremicează, el caută să studieze situațiunea cum este, caută să o îndrepte, și nu crede că este o îndreptare ceva pentru că a recriminat și a aruncat vina asupra cutăruia sau cutăruia.

De aceea d-lor lăsăm trecutul. Realitatea e că noi trebuie să facem față tuturor nevoilor acestui stat, din resursele ordinare. Și nu puteți d-v. să nu creați resurse serioase și să nu le creați la vreme, dacă nu vroiți să vi se spună că prin neprevădere prin un soi de optimism tot atât de mare, dar de astă-daiă mai culpabil pentru-că cunoașteți situațiunea, ca acela a guvernelor aceia care făcând imprumuturi, credeau că avem de unde să le plătim fără a crea resurse.

De aceea d-lor, eu budgetul acesta nu'l pot privi de cât ca un budget provizoriu asupra căruia aveți să reveniți, căci alt-fel veți opri întregul mecanism al statului.

Să nu credeți că înegrese înadins.

Dar viitorul se anunță de lucrul în-suși, nu din cuvintele mele. Nu pot să o repet în destul cu reduceri trecătoare de 9—10 milioane, cu resurse de 3 jum. milioane. D-vóstră aveți să vă găsiți într'un an într'o situațiune cu mult mai grea de cât cea de astă-dzi, și prin urmare cu atât mai plină de răspundere, pentru că astă-dzi iluziunile nu pot fi admise.

Mi s'ar putea obiecta că dacă d-v faceți prea multe economii aparente, eu nu am făcut destule reale. Recunosc că în budgetul pe care l'am prezentat eu, se puteau face oare-cari reduceri, aprópe de 2 jum. milioane, în cât budgetul, cum a fost el prezentat, ar fi eșit din comitetul delegațiilor aproape 2 jum. milioane cheltueli mai mic de cât cum a fost prezentat.

Mai mult însă, d-lor, nu cred că se poate merge, și dacă mergeți nu aveți să mergeți de cât pentru un timp foarte scurt.

Știu, d-lor, că poate ministrul de finanțe imi va răspunde cum că aprecierile mele sunt pesimiste. Numai, răspunsul acesta, cred că d. Pallade nu se va supăra, răspunsul acesta l'a dat deja, l'a dat atunci când a cântat un imn de laudă budgetului d-sale din ultimul său minister.

Astă-dzi însă se poate constata că, cu toate imnurile de laudă de la fostul și actualul ministru de finanțe, acel memorabil budget dá un deficit de aproape 20 milioane. Va să zică d-lor, să nu veniți să mă acuzați de pesimism, căci a-vând experiența din trecut, toate imnu-

rile financiare trebuiesc primite cu un mare scepticism.

Care este concluziunea? Concluziunea este că față cu nevoile acestui stat, d-v nu creați resurse suficiente și când mai diceți cum că statul acesta este împovărat de impozite, eu neg în modul cel mai absolut cum am negat și în trecut Țara aceasta nu plătește impozitele care sunt necesare pentru a menține organizația noastră de stat cum ne-am dat-o.

Atunci când patentele din mica Bulgaria dau 3.200.000 d-stră diceți că materia imposibilă a patentelor la noi este suficient impusă când dă 3.500.000? Bogata Românie, cu teritoriul îndoit, cu populație îndoită, dă la patente atât cât dă principatul Bulgariei și d-voastră vo-iți să diceți că această țară e oberată și că patentele nu pot să tolereze măcar sporul care îl cerem?

Prin urmare d-ilor nu are să fie altă scăpare de cât ca d-văstră să puneți în budgetul d-văstră cheltuelile necesare acestei țări. D-văstră să faceți apel la contribuabili, să plătească contribuabilii și să nu faceți apel la cei păcătoși, care vor plăti pentru că nu pot țipa, dar să faceți apel de la acei care țipă pentru că nu sunt păcătoși.

D-ilor, eu spun părerea mea, noi trebuie să alcătuim budgetul nostru astfel în cât să avem cu siguranță excedent.

Când am venit cu legea mea de impozite și am evaluat la o cifră numai de vre-o 7 milioane, știe toată lumea că această cifră de 7 milioane nu este reală, ci era să fie mai mare, căci chiar dacă ar recunoaște toți, că trebuie un excedent, încă cu greu se va găsi o Cameră care să consimtă a-l crea de mai înainte. Prin urmare trebuie să procedăm ca un amant față de iubita lui, trebuie să cauți a o înșela, trebuie să cauți a-i arăta că sacrificiul e mai mic de cât în realitate, căci numai așa poți să reușești.

De ce avem nevoie de excedent, căci ve afirm că nu puteți merge înainte fără bugete cu excedent? Și de unde aveți să luați aceste excedente? Din scăderea cheltuielilor? Nu. Aceasta este o teorie falsă, absolut nefinanciară, aplicată în alte țări de oameni neexperimentați, care a dat rezultatele însă dezastroase. Nu voi să exagerez, dar puteți fi siguri că o parte din ceea ce economisiți astăzi prin reduceri colosale de lefuri, are să fie anulat printr'un scădemânt corespunzător al impozitelor de consumație, în cât în această privință putem afirma că, cu cât scădeți un budget cu atât scădeți veniturile, cu cât urcați un budget cu atât se urcă și ele mai mult. Prin urcare, nu înțeleg o urcare de țifre scrise numai cu litera, cum a făcut Grecia ani întregi, în care avea în tot-d'auna excedente de 30 milioane care se transformau la urmă în deficit.

Prin urmare nu înțeleg ce a făcut d. Take Ionescu, a cărui excedent de 7 milioane s'a transformat în deficit de 34 milioane.

Prin urmare înțeleg crearea de resurse serioase, care ne pun în stare a face față nevoilor acestei țări. Numai prin economii nu merge.

De alt-minteri d-ilor aceasta a fost încercat. Știți prea bine că Serbia s'a refuzat tot-d'auna cu îndărătnicie la impozite. Și acolo e o populație mai mult câmpiană de cât de târg și materia imposibilă nu așa de variată cum este într-o țară ca a noastră, refuzul era mai ușor. Care a fost rezultatul?

A fost absolut imposibil de a pune finanțele Serbiei într-o stare înfloritoare: absolut imposibil. Budgetele mici vă dau resurse mici: resursele mici vă dau neîndeștrarea unui stat cu utilajul de care are nevoie, și neîndeștrarea unui stat cu utilajul de care are nevoie este paralizarea progresului economic.

Din această dilemă nu eșiți.

De aceia d-ilor, eu cred că budgetul cum se prezintă, nu corespunde cu necesitățile acestui stat.

Cred că Statul acesta nu poate să meargă înainte numai cu impozite de trei, patru milioane, cred că Statul acesta are nevoie de cel puțin șapte pînă la opt milioane mai mult de cât acelea care le cereți d-voastră.

Acum d-ilor, o întrebare:

Dacă d-voastră mențineți cum că materia imposibilă dă la noi tot ce a putut da, atunci eu vă întreb, ce idee vă faceți d-voastră de viitorul acestei țări? Căci în fine domnilor ori-cum o veți învîrți, nu puteți d-voastră spune cum că în permanență avem să trăim numai cu ce e acum, cum că armata noastră nu mai are nevoie de nimic și că este inzestrată cu tot ce i trebuie, că stabilimentele noastre de cultură au tot ce le trebuie și că prin urmare nu mai avem nimic de făcut în această țară; toate sunt în perfectă regulă, nu avem de cit să mergem cu budgetul astfel com l-ați stabilit dv. și că toate au să fie cum zice francesul...

Pour le mieux dans le meilleur des mondes.

Ar fi cam prea naiv.

Nu d-ilor, ne trebuie încă resurse de 7-8 milioane. Abia de vor putea ele să umple la anul viitor golurile pe care are să le lase fatalmente, neînscirerea în budget a sumelor pe care d-voastră astăzi le ștergeți—dar care la anul au să apese din uoă budgetul.

Nu uitați însă că în afară de această sumă care v'ar trebui pentru mecanismul ordinar al budgetului, are să vă trebuie încă și alte sume pentru a putea da o desvăluire mai mare tuturor aședămintelor noastre de cultură și de apărare națională.

Prin urmare d-ilor, ca să termin, dacă d-văstră credeți că aceasta nu este de cât o operă trecătoare, o operă de o viață de 6, 7 luni, dacă d-văstră și aveți ferma intențiune de a stabili în cursul anului crearea de noi resurse și a vă da mai bine seama de nevoile acestei țări, așa nu-am nimic de zis.

Dacă însă d-voastră prezentați acest budget ca o operă de salvare, atunci ve dice că ve aflați într'o stranie iluzie, ori înșelați pe contribuabili, căci dacă nu'i veți cere astăzi toate resursele de care astăzi Statul are nevoie, ve asigur că peste puțin, ori d-voastră, ori alții, dacă vor veni au să fie obligați să ceară mult mai mari jertfe de cât acele care trebuie să le cerem în momentul de față.

Acestea d-ilor am avut de zis asupra budgetului. Cum vedeți, imnul de laude, care se întonează la adresa acestui budget, eu cred că e înșelător, dar fiind-că e vorba de imn, ați cântat un imn frumos. Permiteți-mi să vă întreb: dar când o să veniți cu un budget serios.

Informațiuni

Consiliul județului Constanța este convocat într'o sesiune extra-ordinară pe la mijlocul lunii viitoare, spre a decide asupra a 4 chestiuni, a fisa dobânda banilor ce județul are de plătit d-lui Popp, furnisorul porumbului câtră sătenii, pentru timpul de la 10 August 1900, asupra unei sume neplătita de 134,000 lei; să decidă plata acestui porumb și cu din banii pentru ord; a vota un credit asupra decimilor din bugetul pe 1901—902, și să facă conversiunea împrumutului de 234,000 lei din 1893 pentru palatul administrativ, datorit Casei de Depuneri, câtră Casa județiană și comunală, înființată anul trecut.

Dimisiile date de astăzi-vară și repetate mai zilele trecute de domniul consilier al Comunei Constanța, Abdulah Hagi Zaid și T. H. Gheorghiu, au fost primite de d-l ministru de interne, ca și acea a d-lui Malcoei-Petrescu, dată în Martie, iar locul de consilier al d-lui profesor I. Bănescu, a fost declarat vacant, fiind incompatibil cu funcțiunea de profesor suplinitor la gimnaziul local. D-l Bărbulescu și-a retras demisia.

În locul acestora se vor face alegeri suplimentare la 13 luna viitoare. Între alții, se vorbește de candidatura d-lui Căp. I. Niculescu pentru postul de ajutor de primar și oficer al stărei civile, acum vacant.—Am prețuit tot-déuna pe d-l Căpitan Niculescu pentru calitățile sale de gospodar, și cum este și inginer și fost procuror militar atâta vreme, e tocmai nimerit pentru administrația comunală. Nu ne îndoim că și ceilalți candidați cu d-sa vor fi la înălțimea împrejurărilor.

D-l *M. Koiciu* a fost ales director la Banca de Scont din Constanța, în locul d-lui Nedovicean, care n'a voit să vie la post, iar d-l *Sulică*, comptabil la Banca de Scont din București ca secretar, cu leafă de 350 lei pe lună.

Liberat de alte preocupări, sperăm că d-l Koiciu își va da toate silințele să facă a prospera cât mai mult această instituție menită a favorisa dezvoltarea comerțului industriei și agriculturii locale, bine-meritând de unanimitatea voturilor consiliului de administrație, cu cari suntem informați că a fost ales.

În privința alegerei parțiale pentru cei 4 consilieri comunali, sunt unii de părere să se abțină de la vot. Nu împărtășim de loc această părere; din potrivă, situația fiind dată, ca destul de rea, e nevoie de cetățenii cei mai buni ca să caute a o îndrepta. Aceasta e virtute cetățenească, și la această țintă știm că se silește să ajungă reprezentantul actual al guvernului central.

Procesul Hrisicos. Se știe că în falimentul privitor pe escrocul Hrisicos e un proces pendinte la Tribunalul local.

Tribunalul a declarat pe Hrisicos falit la 23 Noiembrie anul trecut și tot la această dată a fiesat încetarea plăților falitului. Banca de Scont din Constanța și cu Băncile Generală și de Scont din București au făcut cerere Tribunalului pentru reformarea acestei sentințe, cerând fiesarea epocii încetării plăților la o dată anterioară. A intervenit în proces unul din creditorii, în favorul cărora se făcuse unele înstrăinări de imobile, d-l Panait Conția. Procesul s'a judecat la 20 curent, iar la 27 s'a pronunțat sentința. Băncile au fost reprezentate prin d-nii avocați Ath. Rainoff și Vasile Lascar din București, iar Panait Conția de d-l Athanasovici din București.

În urma pledoariilor edificatoare în cauză ale avocaților Băncilor, Tribunalul în complet prezidat de d-l Zottu, Președintele Tribunalului, a admis reclamația și a fiesat epoca încetării plăților la 1 Noiembrie 1900; legea lăsând la deplina apreciere a instanței de fond să fiesze data încetării plăților în asemenea cazuri. Cu chipul acesta orice transacție, orice act a făcut Hrisicos după această dată, e nul și neavenit, rămânând ca toate înstrăinările făcute după această dată să reintre la masa creditorilor. Așa dar

cele două înstrăinări de imobile de 40,000 lei, sfeterisite dela Banca de Scont, sunt nule, urmând ca ipototecile pentru înstrăinarea lor către un D-nu din Constantinopole, în acest interval, să fie sfărimate, Banca intrând în vechile ei drepturi asupra acestor imobile.

Sumele escrocate de Hrisicos sunt: Protestele de polițe 140,000 lei, avansurile pe cereale 34,000 lei și polițele încredințate lui de particulari lei 50,000. Piața resuflă de estorcările acestui mizerabil escroc.

La Târgul de vite dela Anadolkiol sunt vre-o 150 berbecuți de rasă de vânzare, anul acesta. Dobrogenii ar trebui să se grăbească și să'i împartă între dânșii, spre a nu mai da ocazie să vie alții de peste Dunăre să'i ridice, cum s'a întâmplat anul trecut.

La Constantinopole s'a ivit un cas de ciumă bine constatată. Localul unde s'a găsit bolnavul, care n'a murit încă, bolnav de vre-o 8 zile, a fost ars, iar locuitorii din acel local au fost puși în lazarul la Covak. Din această pricină guvernul nostru și cel bulgar au înființat carantine de 10 zile, al nostru la Sulina, suspendând circulația vapoarelor românești cu Constantinopole și interdicând orice intrare în portul Constanței a vaselor streine.

D. Harrys a dimisionat din funcțiunea de Director al Băncii Agricole, sucursala Constanța, încă de pe la 15 Aprilie, și dimisia l'a fost primită. Până acum încă nu s'a numit un alt director în locul d-sale.

Timpul este așa de frumos și de prielnic în toată Dobrogea cum n'a fost de nu se ține minte, de cei bătrâni.

Toate sămănăturile sunt de o frumusețe cum n'au mai fost.

Emigrările de Turci din Bulgaria continuă mereu, pe o scară foarte întinsă. Până la încetarea navigațiunii vapoarelor românești s'a liberat peste 600 bilete de transport gratuit pe vapoarele românești până la Constantinopole prin îngrijirea consulatului turcesc. Bărbății valizi, muncesc în echipe pe ici și acolo, iar femeilor și celor l'alți li se dă câte o pâine pe zi, până pot fi imbarcați, cu rîndul, și transportați.

Toți spun că le e viața nesuferită în Bulgaria, și că trebuie să emigreze toți Musulmanii din statul vecin.

S'au luat măsurile cele mai energice pentru combaterea răpăciunii în toată Dobrogea. D. Prefect dirige aceste măsuri asistat de d. profesor Persu, care se află de mai multe zile în Constanța. Până acum nu ne-a venit plângeri din nici o parte a județului de vre-o procedare care ar nemulțumi populația.

În privința stațiunii de la Gherengec, pentru baterea epelor, având o întrevorbire cu d-l Șef al serviciului zootehnic din Ministerul Domeniilor, d-sa ne-a convins că s'a procedat cât s'a putut mai sistematic, cu mijloacele de care Ministerul a putut dispune. Nu se puteau face nici două stațiuni, nici mai multe, neavând nici destul armasari nici mijloace materiale suficiente, nici nu se pot face stațiuni periodice, căci lucrurile trebuie să meargă pândă, de la un centru ore-care, peste cari dacă sari, dintr'o regiune în alta, nu se ajunge la nici un rezultat cum n'a ajuns armata. A ales stațiunea Gherengec încă din anul trecut, împreună cu d-l Filip și alți colegi, în deplin acord asupra planului dat de d-sa, și tot acolo va rămănea și anii viitor, și poate încă un an, până când toate epele regiunii vor fi bătute ca să producă prăsila dorită, după care se va muta stațiunea aiurea, tot în vecinătatea acesteia; iar de vor putea obține mai multe mijloace va face o nouă stațiune și pentru caii grei de origine rusească în vre-un centru de sate nemțești.

Chemal Effendi Ahmet, atât de cunoscut fost primar al Medgidiei de mai multe ori în legislatura curentă, membru al Consiliului Județian, cădând greu bolnav de tifos, cu cinci zile înainte, a încetat din viață, la Medgidie, în ziua de 22 curent, lăsând în desolație soția și 7 copii mici. Chemal Effendi era iubit și apreciat de toată lumea din județ. Musulmani și creștini, și de toți cari l'au cunoscut prin București pentru spiritul său emancipat și calitățile sale filantropice. A fost petrecut la odihna de veci de toată populația Medgidiei, literalmente întreagă.

Condoleanțele noastre cele mai profunde nemângăiatei familii și comunității musulmane care perde pe cel mai fervent membru al ei.